

Seguretat real o falsa sensació de protecció?

La renaturalització del barranc de les Cases en el seu tram final ha obert un debat intens al municipi. El projecte preveu alçar l'actual

plaça i transformar l'espai amb una inversió de 2,4 milions d'euros, amb l'objectiu declarat de millorar la integració paisatgística i

reduir el risc d'inundacions. Tanmateix, molts veïns i tècnics qüestionen si aquesta actuació és realment la més adequada davant la problemàtica estructural que pateix el barranc, especialment després dels greus aiguats de l'1 de setembre de 2021. De fet, en la mateixa memòria del projecte de renaturalització del barranc de les Cases deixa constància de forma clara que l'obra només assumiria aproximadament un 10 % de l'aigua del cabal màxim estimat de capacitat del barranc, al voltant de 153 m³/s, i en arribar a la trama urbana la reforma només podrà absorbir-ne 14,5 m³/s. La resta aniria per fora, és a dir, com ja es va veure, pels carrers Trafalgar, Joan Miró, Isaac Peral o Txurruca fins al mar.

Aquell episodi va demostrar que, en situacions de pluges torrencials extremes, el problema no es limita al tram final del barranc. El cabal i la força de l'aigua es generen a les capçaleres, i quan arriba al nucli urbà ja ho fa amb una potència difícil de controlar. Per això, centrar una inversió tan elevada en la part baixa pot resultar insuficient si no s'actua abans sobre l'origen del problema.

Una alternativa molt més eficient econòmicament podria ser la construcció de basses de laminació a les capçaleres dels barrancs.

Aquestes infraestructures permeten retenir i regular el cabal en moments de pluja intensa, reduint considerablement la velocitat i el volum d'aigua que baixa cap al poble. Per un cost inferior al previst en l'actual projecte, es podria aconseguir una reducció real del risc.

A més, hi ha altres actuacions prioritàries que caldria estudiar abans d'alçar una plaça sencera. Una és ampliar l'ull del pont de l'N-340 i rebaixar la llera del barranc a l'altura d'aquest punt crític. L'estrangulament actual dificulta el pas de l'aigua en episodis extrems i provoca acumulacions perilloses. Actuar en aquest punt podria millorar de manera significativa la capacitat hidràulica del conjunt.

També seria convenient revisar el Pla General d'Ordenació Urbana per adaptar-lo a la realitat climàtica actual. En els carrers més conflictius en cas de barrancada, s'hauria de prohibir concedir llicències d'habitatge en planta baixa i obligar que els habitatges se situen, com a mínim, en primera planta. Aquesta mesura urbanística, encara que impopular, podria evitar danys personals i materials en futurs episodis d'inundació.

Només després d'implementar aquestes mesures estructurals i preventives tindria sentit abordar

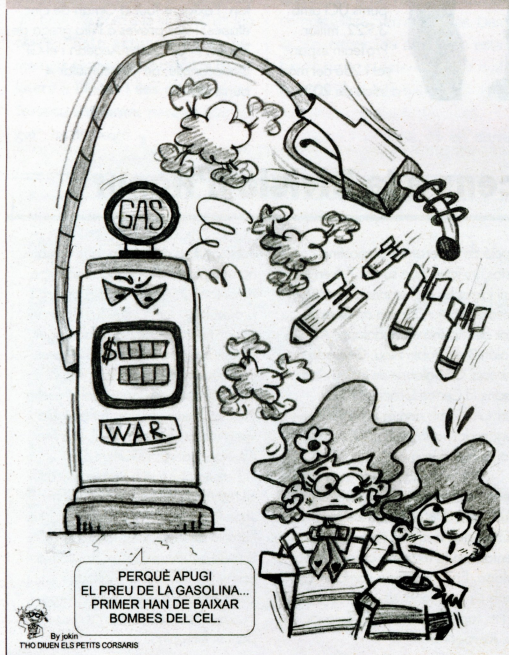
Paco Reverter
regidor de Junts per Alcanar, Les Cases i Alcanar Platja a l'Ajuntament d'Alcanar

la renaturalització del tram final del barranc de les Cases. La millora ambiental i estètica és desitjable, però no pot substituir les solucions hidràuliques de fons. Si es destinen 2,4 milions d'euros a una actuació que no garanteix una protecció efectiva davant nous aiguats com els del 2021, el risc és que es genera una falsa sensació de seguretat.

Per tant, la qüestió no és si cal renaturalitzar o no, sinó en quin ordre i amb quines prioritats. Davant un context de canvi climàtic i episodis meteorològics cada vegada més intensos, la planificació ha de ser rigorosa, integral i basada en criteris tècnics sòlids. La ciutadania mereix inversions eficients que aporten solucions reals i duradores, no només actuacions visibles però insuficients davant el veritable repte que plantegen els aiguats.

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

By Jokin
TWO DUEEN ELS PETITS CORSARIS